

Gerechtshof te Arnhem

vierde enkelvoudige belastingkamer

15 oktober 1987

nummer: **2065/1986**

UITSPRAAK

op het beroep van V wonende te G, tegen de door de Inspecteur der directe belastingen te Z voor het jaar 1983 opgelegde aanslag tot navordering van inkomstenbelasting .

1. Aanslagen en beroep

1.01. De primitieve aanslag is in afwijking van de aangifte opgelegd naar belastbare inkomens van de belanghebbende en zijn echtgenote van respectievelijk f,-- en f,-- met inachtneming van belastingvrije sommen van respectievelijk f,-- en f,--.

1.02. De bestreden navorderingsaanslag (gedagtekend 27 augustus 1986) is berekend naar belastbare inkomens van de belanghebbende en zijn echtgenote van respectievelijk f,-- en f,-- met inachtneming van de zelfde belastingvrije sommen, met toepassing van een verhoging van 100 percent, waarvan de Inspecteur, blijkens diens op het aanslagbiljet weergegeven besluit, 50 percent heeft kwijtgescholden.

1.03. Het beroepschrift is op 1 oktober 1986 ter griffie ingekomen.

1.04. De belanghebbende verzoekt in beroep met betrekking tot de enkelvoudige belasting vernietiging van de navorderingsaanslag en met betrekking tot de verhoging het geheel achterwege laten daarvan.

1.05. De Inspecteur concludeert met betrekking tot de enkelvoudige belasting tot handhaving van de navorderingsaanslag en met betrekking tot de verhoging tot handhaving van zijn besluit.

1.06. Ter zitting van 13 mei 1987 te Arnhem heeft het Hof gehoord D, als gemachtigde van de belanghebbende, alsmede de Inspecteur.

2. De gedingstukken

2.01. Het beroepschrift met aanvulling en de daarin genoemde 8 bijlagen.

2.02. Het verzoekschrift van de Inspecteur met de daarin genoemde 6 bijlagen.

2.03. De door belanghebbendes gemachtigde overgelegde notities van zijn bij de mondelinge behandeling gehouden pleidooi, die als in deze uitspraak ingelast moeten worden beschouwd.

2.04. Het procesverbaal van de door het Hof op 13 mei 1987 gedane mondelinge uitspraak.

2.05. Een schriftelijk verzoek van de Inspecteur de mondelinge uitspraak te vervangen door een schriftelijke.

3. De feiten

Op grond van de stukken en het ter zitting verhandelde kan het volgende als voor dit geding vaststaand worden aangemerkt:

3.01. In 1981 is de belanghebbende gestart met een eigen onderneming. In mei 1986 heeft er een boekencontrole plaatsgevonden over de jaren 1981 tot en met 1984, waarbij de herkomst van een lening o/g ad f 50.000,-- onbekend bleek. De in 1983 over de lening betaalde rente, f 2.250,--, was ten laste van de winst gebracht. Naar aanleiding van vragen over deze geldlening verklaarde de belanghebbende deze lening van een bejaard echtpaar te hebben ontvangen. De belanghebbende wenste evenwel niet de identiteit van de geldgever te verstrekken op grond van gedane toezeggingen aan de geldgever.

Bij schrijven van 5 juni 1986 heeft de Inspecteur de belanghebbende schriftelijk medegedeeld dat hij voornemens was een navorderingsaanslag op te leggen omdat bij controle is gebleken dat de lening ad f 50.000,-- niet geaccepteerd kon worden.

De belanghebbende heeft bij brief van 4 juli 1986 meegedeeld het hiermee niet eens te zijn.

3.02. Op 27 augustus 1986 werd de navorderingsaanslag opgelegd waarbij de volgende correcties werden aangebracht:

Meer omzet	f 50.000,--
Minder rente (9 x 250--)	f 2.250,--
Aandeel meew. echtgenote 1/9 deel: max. van f 6.046,-- reeds genoten f 2.521,--	- -/- f 3.525,--

T.g.v. correcties:

Geen buitengewone lasten aftrek	f ,--
Zelfstandigenaftrek lager	f 1.000,--

Het belastbaar inkomen van de belanghebbende werd derhalve vastgesteld op f ,--, dat van zijn echtgenote op f,--.

3.03. Ten aanzien van de correctie van de in aftrek gebrachte rente bestaat tussen partijen op zichzelf geen geschil.

4. Het geschil

4.01. Het geschil betreft de vragen of:

- terecht de onderhavige navorderingsaanslag is opgelegd omdat de belanghebbende in de visie van de Inspecteur in 1983 f 50.000,-- meer aan omzet heeft gehad dan in zijn administratie en belastingaangifte is verwerkt, welke vraag de belanghebbende ontkennend en de Inspecteur bevestigend beantwoordt;
- de in de navorderingsaanslag begrepen belasting terecht met 100% is verhoogd, welke vraag door de belanghebbende ontkennend en door de Inspecteur bevestigend wordt beantwoord en indien deze vraag door het Hof bevestigend zou worden beantwoord, of van deze verhoging terecht niet meer dan 50% is kwijtgescholden, welke vraag door de Inspecteur eveneens bevestigend wordt beantwoord.

4.02. De gronden waarop de standpunten der partijen rusten zijn vermeld in de van hen afkomstige, onder 2 vermelde stukken.

Ter zitting is daaraan toegevoegd:

door de Inspecteur:

Er werd twee keer een negatief kassaldo geconstateerd. Het is niet juist dat ik zou erkennen dat er een schuldbekentenis is afgegeven voor de beweerde geldlening.

door de gemachtigde van de belanghebbende:

Ik trek de stelling dat de Inspecteur de schuldbekentenis zou erkennen hierbij in.

5. Het oordeel van het Hof

5.01. De Inspecteur heeft gesteld dat een boekenonderzoek bij de belanghebbende een aantal onregelmatigheden aan het licht heeft gebracht.

Deze waren echter kennelijk niet van dien aard dat moet worden aangenomen dat de boekhouding niet als grondslag voor de winstberekening kan worden aanvaard. De Inspecteur heeft deze immers niet verworpen, doch slechts de omzet verhoogd met een bedrag van f 50.000,-- dat de belanghebbende als een ontvangen lening had verantwoord. Tot andere correcties dan die welke voortvloeiden uit de bijtelling van f 50.000,-- heeft het onderzoek niet geleid.

5.02. Nu de Inspecteur de bestreden navorderingsaanslag baseert op de veronderstelling dat de belanghebbende f 50.000,-- meer aan omzet heeft gehad dan in zijn administratie en belastingaangifte is verwerkt, dient de Inspecteur de juistheid van deze veronderstelling te bewijzen.

Daarvoor is niet voldoende het gegeven dat de belanghebbende de identiteit van de beweerde geldschietster niet wil prijsgeven, omdat dit ontoereikend is voor de gevolgtrekking dat er geen geldschietster en geen lening zijn, en voorts dat deze middelen ten bedrage van f 50.000,-- afkomstig zijn uit de omzet van belanghebbendes administratiekantoor in het onderhavige jaar 1983.

5.03. Het beroep van de Inspecteur op omkering van de bewijslast kan hem in dit geval ook niet baten, omdat artikel 29, eerste lid, van de Algemene wet inzake rijksbelastingen wel tot afwijzing van het beroep zou leiden indien dat betrekking had op aftrek van de rente over deze f 50.000,--, maar de Inspecteur niet ontslaat van de

plicht op enigerlei wijze de herkomst van deze gelden uit in 1983 verzwegen ontvangsten aannemelijk te maken. Zelfs een begin daarvan acht het Hof niet aanwezig.

6. De conclusie

Onder de voormelde omstandigheden is het Hof van oordeel dat de navorderingsaanslag inzake een verzwegen omzet van f 50.000,-- onvoldoende is onderbouwd.

Het beroep is derhalve gegrond.

7. De beslissing

Het gerechtshof vernietigt de navorderingsaanslag waarvan beroep.

Aldus gedaan ter raadkamer van het gerechtshof te Arnhem op 15 oktober 1987 door mr. Wolt, raadsheer, lid van de vierde enkelvoudige belastingkamer, in tegenwoordigheid van mr. Kets als griffier.

Kets

Wolt